

CIRCULAR

Núm. 15

Destinada als Organismes del Partit

C O N S I D E R A C I O N S

A LA SITUACIO DEL NOSTRE PROBLEMA

Volem comentar breument tres aspectes de l'evolucio del problema espanyol, els tres posteriors a la nostra darrera Circular: la formacio del nou Govern republicà i l'actual viatge del Sr. Llopis a Anglaterra; la reunió monàrquica d'Estoril, i per últim, el xiroi decret-llei del "Caudillo", en virtut del qual l'Estat espanyol torna a ésser un "reino".

Fonamentant-se en el contingut de la nota tripartita i en les recomanacions implícites de l'O.N.U., el nou Govern republicà es proposa seguir una tàctica més realista que el seu predecessor. Els monàrquics, per la seva banda, necessitaven establir un mínim d'acord entre ells; d'ací la significacio de la reunió d'Estoril.

Es compren l'actual inquietut de Franco; si els seus diferents adversaris començaven a negociar i reeixien a formular un pla, un projecte, a fi que fos el poble espanyol el qui senyalés el règim que volia donar-se, era evident que les Nacions Unides afavoririen el projecte i intensificarien la pressio a fi de desempellegar-se del dictador. D'ací la pressa de Franco per a publicar el decret-llei; es tractava per a ell, d'intentar falsificar una vegada més la seva posicio dictatorial, a base de donar-li una façana enganyadora.

El que ens interessa destacar és el següent: (a, Franco mateix es veu obligat a voler dissimular el to categoricament totalitari del seu règim, a voler fingir una evolucio en l'estructuracio estatal; (b, la maniobra ha fracassat sorollosament; els medis adictes al pretendent han reaccionat violentment, com era d'esperar, i sobretot, la premsa mundial, en una no gaire frequent unanimitat, ha denunciat el caràcter ridicol de la maniobra franquista; (c, La posicio republicana en surt enfortida; es crea una separacio profunda entre el franquisme i el monarquisme, i la possibilitat d'entesa directa d'aquestes dues tendències perd un terreny considerable.

D'altra part, sembla confirmar-se que el Sr. Llopis troba ara més facilitats de les que existien anteriorment prop dels medis diplomàtics britànics. La politica republicana té ara un objectiu clar i immediat a perseguir: evitar la implantacio o la perduracio a Espanya de qualsevol règim que no provingui del sufragi popular, del sentiment popular. Subratllem l'aspecte immediat d'aquest objectiu, car el fet de preveure'l i de tenir-lo present no significa l'oblit de tasques més llunyanes i més constructives.

DAVANT D'UN PLE EXTRAORDINARI

Els nostres amics hauran llegit en l'edició de "la humanitat" del 13 dels corrents, que el Consell Executiu del Partit prepara la convocatòria d'un Ple extraordinari pel mes de gener, és a dir, en la data que es fixarà així que s'estigui en possessió de tots els antecedents que formen el problema polític que planteja la resolució de la O.N.U. i quan les personalitats republicanes actualment a Nova-York estiguin de retorn a França.

No és aci el lloc per a destacar la importància dels acords presos per la O.N.U., però diem totseguit que son factibles de precipitar el descabdellament de la crisi del règim franquista, puix que els elements que fins ara el sostenen s'hauran de decidir en vista de la impossibilitat d'una continuació perllongada de la dictadura. Si la nota tripartita no va tenir cap conseqüència, en canvi, l'actitud de la O.N.U. significa un pas endavant substancial.

Doncs, tal com havia vingut dient el nostre partit, s'ha acabat un període de l'exili i en comença un altre, al qual cal donar el màxim de claror i d'eficiència. Si fins ara les reunions internacionals ens obligaven a haver de passar per alt certes incongruències, des d'avui és convenient determinar una línia de conducta que ens situï a tots, de manera que cada partit prengui les seves responsabilitats. En els mitjans exiliats dirigents es parla de crisi en el govern Giral. Un cop aquesta oberta tornaran a resuscitar les antigues disparitats de criteri i temem que ens abocarem en un període difícilíssim si tots els representants dels partits no donen les mostres de ponderació i de patriotisme necessaris. Què farà el Partit Socialista Obrer d'Espanya, quart a la col·laboració comunista? Si els socialistes de Mèxic continuen amb la seva negativa a una tal col·laboració, els de França no van gaire lluny, i és possible que uns i altres coincideixin. Però abans de parlar dels components del futur govern es planteja una altra qüestió, que és prèvia. Prieto ha insistit novament en la inconveniència d'un govern republicà, perquè segons ell, la forçada actuació legitimista li priva d'actuar de cara a solucions que poden postergar el restabliment de la República, de manera que aquest s'hauria de guanyar per mitjà d'un plebiscit. En el Congrés que el P.S.O.E. celebrà a Tolosa s'aprobà una declaració republicana, però que no impossibilitava els camins diferents que puguin menar al restabliment de les llibertats a Espanya. Per altra part hi ha el manifest de l'"Aliança de Fuerzas Democràtiques" de l'interior, el qual constitueix una crida a d'altres forces antifranquistes, no republicanes. Fins ara aquella organització ha declarat la seva adhesió al govern Giral, però tot fa creure que aquesta simpatia no depassarà gaire la data en què la O.N.U. ha determinat una actitud més o menys eficaç contra Franco.

Els comunistes han estat fins ara uns acèrrims partidaris del govern Giral i de la política del restabliment de la República del 1931. Continuaran sostenint el govern contra els que voldrien una crisi? És previsible una rectificació de confiança per part d'ells perquè la crisi, com hem dit, plantejarà la qüestió de llur incompatibilitat amb el P. S. O. E. També és oportú recordar que els comunistes que aprovaren a l'interior la crida de "Alianza de F. D." als elements antifranquistes no republicans i que dies després es desdiren del propi vot, en canvi, són partidaris de que aquells elements entrin en el govern Giral. Un cap aquesta mantindran aquesta actitud? Aneu-ho a saber...

I quant als partits republicans estan molt dividits i possibiliten la confusió. La crisi del govern Giral també reproduirà la pugna entre els col·laboracionistes i no-col·laboracionistes de la C. N. T. Si tenim en compte que aquells primers integren l'"Alianza de F. D." de l'interior, caldrà esperar que vulguin sincronitzar llur actitud - com els socialistes i republicans - amb la dels seus amics de l'interior. Uns i altres acceptaran d'integrar el nou govern - amb els comunistes? Sense? - o optaran per la seva desaparició?

Els nacionalistes bascs i catalans han de barrejar-se en aquestes qüestions, o simplement, han d'oferir llur col·laboració en un govern d'ampla o restringida concentració? Si els partits i organitzacions espanyols decidissin excloure's del govern, aleshores caldria que examinéssin amb molta atenció el problema que els és essencialment peculiar. Està clar que aquesta darrera preocupació està per damunt dels problemes que puguin plantejar els partits i organitzacions espanyols, i mai no serà prou tota la cura per a tenir presents les nostres llibertats.

Veus-aci el còmput de qüestions a les quals s'hauran d'abocar tots els convocats al Ple extraordinari que està a punt de celebrar-se. Els nostres amics estan advertits des d'ara i cal que procurin assistir a la reunió amb el màxim d'autoritat i d'interès. Sovint sentim a parlar de la necessitat de un Ordre del dia que els permeti de sol·licitar prèviament dels seus representats les opinions que els serveixin per a intervenir en els debats polítics. En un Ordre del dia únicament pot figurar un enunciat general, i així, per exemple, es poden trobar amb un apartat que digui: "Posició del Partit davant la política republicana." Els nostres amics han de comprendre'n l'abast, formular-se les qüestions que hem indicat en aquesta "Nota Política" i recollir entre els afiliats al Comité Departamental, els assessoraments que els doni una opinió de conjunt. Advertirem que totes aquestes qüestions han estat al·ludides a títol purament especulatiu puix que és possible que el problema no afecti a algunes d'elles, i, en canvi, n'abasti d'altres. Per això, es fan aconsellables amples canvis d'impressions departamentals o locals, en el decurs dels

els nostres militants podran expressar llurs impressions sobre la politica en general. Es aixi com els Delegats podran aportar a les discussions del Ple una sintesi d'impressions dels organismes que representen. Aquestes opinions, pero, no han d'ésser imperatives, tancades, puix que hauran de tenir en compte les que exposaran els altres Delegats per a, aixi, poguer-se formular una linia de conducta politica que posi al nostre Partit en condicions de fer front a totes les contingències.

No cal dir que en el mateix Ple s'examinaran les qüestions sobre politica catalana, exterior i interior, i, aixi mateix, seran tractades, com sempre, matèries orgàniques del Partit i les que plantegin els Delegats.

Quant a l'estat actual de les relacions amb el P.S.U. de C. informem als nostres amics que havent demanat aquest Partit una reunió de conjunt amb la nostra direcció, el Secretari General, en nom del Consell Executiu ha refusat la invitació per no haver canviat les circumstàncies que determinaren la nostra absència en altres reunions convocades pel mateix partit. L'ESQUERRA no és un partit que permeti el joc incorrecte que consisteix a posar en dubte la nostra lleialtat i sinceritat polítiques, al mateix temps que se'ns sol·licita per a determinar una conducta de conjunt. Nosaltres no acceptarem mai aquesta tàctica de la duplicitat.

I per acabar, recomanem als nostres Comitès i amics que es serveixin amb reserva de totes aquestes informacions, les quals únicament pretenen situar-los davant la complexitat dels problemes amb alguns dels quals és possible que s'hagi d'acabar el nostre proper Ple.

13 de desembre del 1946.

LA DATA DEL PROXIM PLE

El proxí Ple anunciat tindrà lloc el diumenge dia 12 de gener del 1947. Per convocatòria expressa es farà conèixer el lloc on es celebrarà.

Recordem que a aquest Ple, a més del Consell Directiu, Directori, Consell Executiu, Consell Assessor del Partit i Presidents departamentals, hi seran també convocats els ex-Consellers de la Generalitat i els Diputats i alts càrrecs de Catalunya i de la República.

Insistim respecte el que assenyalam a la nota precedent, i recomanem a tots els Comitès Departamentals que no deixin d'enviar-hi el seu representant. Aquells Comitès que per motius poderosos no poguessin fer-ho, i els que per no representar el nombre de militants que preveu l'estructuració Orgànica aprovada al Congrés de Tolosa no poguessin assistir-hi, els preguem que trametin al Secretariat Permanent del Consell Directiu a França els seus acords i les seves iniciatives uns dies abans de la reunió plenària.

! - ! - ! - ! - !

El dia 17 del passat novembre es reüní el Consell Directiu a França a la ciutat de Tolosa. Sota la presidència del Sr. Joan Sauret del Consell Executiu i amb l'assistència dels Srs. Manuel Companys, Garcia-Castellet, Santiago Vila, Lluís Galceran, Duran i Guàrdia, Melcior Bassas, Joaquim Prat i Josep Sans representant les J.E.R.E.C. Els Srs. Joan Tauler i Mili Vigo s'excusaren de poder-hi assistir, retinguts a París per motius poderosos.

Joan Sauret informà àmpliament els reunits de la situació política pel que respecta a les relacions amb el govern de la República, el de la Generalitat, amb el nostre Partit a Catalunya. Després d'un llarg estudi, els membres del Consell Directiu feren conèixer la seva opinió en cada una de les qüestions esmentades i manifestaren els neguits i l'opinió dels organismes de França en aquesta etapa del nostre problema.

Pel que afecta a les relacions polítiques amb els altres partits i organitzacions, el Consell Directiu prengué l'acord unànim d'expressar al Consell Executiu la seva satisfacció per la línia de conducta d' E. R. de C. exposada en les lletres del Secretari General, senyor Josep Tarradellas, publicades darrerament al nostre diari; lletres d'una gran responsabilitat i encaminades a assolir l'unitat de tots els catalans.

S'acordà comunicar al Consell Executiu el disgust que ha produït als nostres organismes l'haver nomenat per a la Direcció General d'Instrucció Pública una persona aliena al nostre Partit, i pregar-li que procuri que aquests casos no puguin reproduir-se en cap altra ocasió. Així mateix expressar-li el desig unànim de tots els militants, perquè el Govern de Catalunya intensifiqui la seva actuació d'acord amb les exigències que imposen les circumstàncies.

Amb referència a un article aparegut a un periòdic aliè a E. R. de C. degut a la pluma del militant J. Rodríguez Papaseit, el Consell Directiu a França expressa el seu disgust per l'exteriorització fora del Partit d'actituds contràries a la norma de conducta d'aquest sense haver-les sotmeses a la plena discussió dels organismes del Partit, més éssent-ne l'interessat membre component d'un d'aquests organismes.

El Consell Directiu opina que procedeix demanar la rectificació de l'actitud adoptada per l'esmentat militant, i si aquesta rectificació no es produeix, s'inclueixi aquesta qüestió a l'Ordre del Dia del proper Ple per si procedeix l'obertura d'un expedient de responsabilitats.

Vistes les dificultats que no permeten, pel moment, la celebració d'un Ple de delegades de les "Seccions Femenines" en espera de la constitució de diverses Seccions en període d'organització, el Consell Directiu a França acordà comunicar als Comitès Departamentals del Tarn i Garona, Alt Garona, Aude, Puy de Dôme, Provença i

ELS FUNCIONARIS

En la Circular nùm. 8 anunciàvem el propòsit de publicar un resum de les diferents Ponències encarregades pel Consell Assessor de la Generalitat. Després de publicat el referent a "Problemes Municipals", donem avui el que sobre "Els funcionaris" ha escrit el Ponent Sr. JOAN SAURET. -

Si el problema dels funcionaris mereix per part dels no afectats diversitat de parers, alguns d'ells no gaire benèvols - com passa arreu del món - les opinions dels interessats encara que no radicalment divergents, no arriben a un agermanament complet. Per la meua part he d'advertir que en enfocar els problemes que planteja la reincorporació dels funcionaris, ho he fet tenint-los presents en tant que ciutadans que formen part en el conjunt del problema nacional plantejat pel recobriment de les nostres institucions legítimes. Em nego a considerar-los com una entitat apart o privilegiada, i estic segur que tots ells volen identificar-se en aquesta solidaritat del dolor i del redreçament, com la resta dels republicans i catalanistes que caigueren amb nosaltres. I, encara, dintre del seu Cos també m'agrada veure'ls confosos i absolutament solidaris dels seus companys de treball. D'ací ve que en estudiar les solucions que els reintegrin al treball i a llur casa, ho faci d'acord amb les exigències patriòtiques que tots ens imposaran el nostre esforç i no pocs sacrificis.

Els funcionaris - alts i modestes - que han estat consultats per a poder obtenir una visió de conjunt sobre els problemes que els afecten, coincideixen en una lleu intenció de dignificar el "càrrec". A aquest fi es pot dir que tendeixen les opinions que parlen d'establir una diferència entre els que foren nomenats abans i després del 19 de juliol del 1936. Això pel que afecta els de la Generalitat, puix que pels municipals consideren equivalents al primer grup els que ho eren abans del decret llibert, relatiu a la nova constitució d'ajuntaments. Es voldria així, marcar una diferència rigorista, diguem-ne legalista. Al meu entendre, això fora un error, perquè cal considerar la mateixa legalitat a la Generalitat del 1936 que a la que després actuà segons els plens poders que li foren atorgats pel Parlament. No, tots aquells funcionaris que ho foren en virtut de concursos i de tràmits reglamentaris han de tenir la mateixa condició, sigui quina es vulgui la data en que foren nomenats. Al meu entendre no s'oposarà cap mesura pressupostària a llur reintegrament, perquè la depuració que sofriran les plantilles i les baixes per defunció o altres, faran possible llur reabsorció. Està clar que hi haurà funcionaris que treballaven en seccions absolutament temporals exigides per la gue-

rra, pero en reintegrar-se als ajuntaments es trobaran amb el mateix o potser major nombre de funcionaris que abans. Quant a la Generalitat s'hauran de rehabilitar de cap i de nou els seus serveis. Després... es fan aconsellables mesures d'amortització de funcionaris, pero aquest és un aspecte que cal deixar al marge per avui...

Sovint es parla de la qüestió dita "dels atrassos". Si el poble no comprendria el perquè son reincorporats uns funcionaris i altres no, per rao de la data de llur ingrés, en canvi, és de preveure que una protesta unànime en el cas que es tractés d'indemnitzar-los els anys que han estat separats del servei. Calculeu, per altra part, els milions i milions que representarien per als pressupostos que el poble hauria de pagar. Aquesta política portaria una injustícia si no s'indemnitzaven igualment els obrers, els comerciants, els industrials, professions liberals, etc. igualment perjudicats. Els nostres funcionaris han de reivindicar el mateix sacrifici dels altres republicans arruinats pel règim franquista. En tant que idealistes no han de voler cap prima per haver perdut en la lluita per la llibertat. Primer son homes i catalans que funcionaris.

El Tresor del país haurà d'acomplir una funció social i no privilegiar cap classe. Res no és més fàcil que establir un pla de reparacions i endossar-lo després al Ministre o Conseller de Finances. Per això totes les mesures que es pensin prendre per a rehabilitar el funcionari, l'obrer, etc. han de tenir cura de no recaure absolutament en el Pressupost. Vol dir, doncs, que s'ha de deixar el funcionari al mig del carrer, sense altre dret que de recopar el seu lloc? NO. Cal que pugui comptar amb un avenç que li permeti refer la seva llar. En aquest cas es podria senyalar una quantitat-crèdit amortitzable en deu o més anys, i amb un feble interès. Aquest interès permetria una operació financiera avalada per l'Estat o la Generalitat, i atorgada per alguna Banca o Caixa. La Generalitat podria recórrer - per a auxiliar l'operació - a les multes o indemnitzacions obtingudes sobre els culpables que determinaren la separació dels funcionaris que continuaren a Catalunya. Més amunt deia que els funcionaris s'han de sentir solidaris dels seus companys, i és per això que jo crec que els que es quedaren a Catalunya no haurien de beneficiar-se d'aquesta circumstàncies - al·legar la destitució il·legal i percebre els sous perduts - ans haurien de cedir al fons com el que els pogués pervindre de resultes de llurs reclamacions per reparació injustificada, altrament constituiria una prima per als que havent-se quedat a Catalunya haurien pogut reclamar, mentre hi hauria una gran quantitat de companys que la seguretat de les representacions els allunyaren del lloc i no intentaren els uns, i no pogueren intentar els altres, cap acció rehabilitadora, presentar cap recurs.

Però tot i això, l'opinió és unànime, i absolutament justa, quan es tracta d'establir unes compensacions econòmiques per als mutilats, per a les vídues i per als orfes víctimes de la

guerra civil i de la repressió. Si es poguessin considerar amb dret a ocupar càrrecs, auxiliars o no, millor.

També estarà tothom d'acord en que caldrà una rigida politica de depuració. La nostra experiència d'exiliats ens demostra que de no procedir-se a una depuració enèrgica la vida del país en sofreix molt i es crea entre el poble un clima de descontent molt perillós. Com més enèrgic s'actui en aquest sentit millor, i com que la separació d'un funcionari és posteriorment reparable, val més pecar per excés que per timidesa.

I ara tractaré, per acabar, de fer un resum de com podria intentar-se resoldre el problema dels nostres funcionaris, resum resultant d'opinions diferents obtingudes dintre el clos dels funcionaris, i entre amics que per haver ocupat càrrecs públics coneixen abastament l'ardu problema que representa la rehabilitació d'aquesta colla de ciutadans que serviren la nostra administració pública:

- 1 - Son reintegrables en llurs funcions o en altres de similars - si les que ocupaven fossin suprimides - tots els funcionaris de la Generalitat i dels Municipis que hagin estat destituïts per causes polítiques o per abando forçat, sempre que aques nomenaments no fossin eventuals o accidentals. A aquests, però, se'ls reconeixen uns mèrits preferencials en els nous concursos que es convoquin.
- 2 - Els Secretaris Municipals que ho son en virtut d'oposició seran reintegrats en el seu lloc.
- 3 - Els funcionaris de plantilla que no haguessin demostrat reglamentàriament la seva capacitat, hauran de procedir a la revalidació dels seus nomenaments.
- 4 - Si un municipi s'hagués agregat a uns altres, el Secretari podrà triar el lloc en els organismes agregats.
- 5 - Els mutilats per accions anti-feixistes, dintre o fora de Catalunya, percebran els drets màxims de jubilació a càrrec de la Generalitat o dels respectius municipis si aquests tenen un cens superior a vint mil habitants. Per als altres, la Generalitat arbitrarà un procediment que no faci recaure tota la càrrega sobre les migrades finances municipals. Els municipis que no tinguin establerts reglaments de jubilació fixaran aquesta en unes 4/5 parts del sou.
- 6 - Les vidues i orfes de funcionaris morts a l'exili, a la preso o durant llur cessantia, percebran una indemnització de deu mil pessetes, sense perjudici dels drets passius que determinin els reglaments.

7 - A tots els reintegrats als càrrecs els serà abonat el temps que han estat fora del lloc als efectes de cessantia, quinquenis, ascensos i jubilacions.

8 - Tots els funcionaris que han servit l'administració franquista seran objecte de depuració. Els que hagin estat nomenats després de la caiguda de les Institucions republicanes seran anul·lats immediatament i definitivament. Els funcionaris de tota l'administració recobraran el lloc que tenien en la plantilla abans de la victòria franquista, sense perjudici de llur depuració.

9 - S'han d'establir uns terminis prudencials per a donar lloc al reintegrament dels funcionaris que ho desitgin. Passats aquells terminis s'entendrà que renuncien.

10 - Acabats els terminis dels quals es parla en l'enumerat anterior, i un cop feta la depuració, es confeccionaran les corresponents plantilles prenent per base l'escalafó i els drets de les que existien quan l'evacuació de Catalunya.

11 - Si l'Estat o la Generalitat no concedissin una prima o indemnització als funcionaris repatriats o cessants, es cercarà la manera de facilitar un crèdit als que ho necessitin. Aquest crèdit serà amortitzable a llarg termini i mitjançant un petit rèdit per a permetre l'operació financera.

12 - Les organitzacions de funcionaris existents seran intervingudes per la Generalitat, la qual nomenarà una Comissió encarregada de proposar el que s'escaigui.

13 - Cal la reobertura d'un període extraordinari de reclamacions contra els acords dels ajuntaments referents a destitucions de funcionaris. Aquesta rehabilitació dels terminis assenyalats per la Llei del Contenciós-Administratiu, tindrà per objecte determinar la responsabilitat dels regidors, de manera que la sanció pecuniària fos destinada, per mitjà de la Caixa de Compensacions, a facilitar les Reparacions i reivindicacions assenyalades en els apartats 5, 6 i 11.

Adverteixo finalment, que aquestes opinions no tenen cap caràcter oficial ni oficios, les quals - ho repeteixo - són únicament la resultant de diferents parers que m'ha estat possible d'obtenir.

-|-|-|-|-|-|-|-|-|-

N O R M E S d'actuació d' "A J U T C A T A L A"
- ' - ' - ' - al si d' E. R. de C. - ' - ' - ' -

Art. 1 - Tots els Comitès Departamentals que no hagin fet encara, constituïran les Comissions d' Ajut, que actuaran sota el nom d' AJUT CATALA. Dintre el termini de vuit dies de la publicació d'aquestes Normes en la Circular del Consell Directiu, les Comissions ja constituïdes, i les no constituïdes a mesura que ho facin, comunicaran la seva constitució al Secretariat Permanent.

Art. 2 - Cada Comissió Departamental d' Ajut Catala adreçarà en el terme de quinze dies i posteriorment a la fi de cada trimestre natural al Secretari d' Ajut del Consell Directiu, un informe contenint principalment :

(a - les activitats portades a cap, detallant els casos resolts i els que no han pogut ésser atesos, amb especificació de llurs causes, inconvenients, etc.

(b - els mitjans per a la resolució dels casos que se'ls hagin presentat, les gestions fetes prop d'Institucions existents i les Institucions que els hagin ajudat en el seu comès, les dificultats o facilitats trobades en les mateixes, etc.

(c - tota classe de detalls sobre les facilitats que ofereixi el seu Departament en relació a casos especials; sanatoris, hospitals especialitzats, asils per a vells, camps d'infants, colònies, etc.

Art. 3 - En aquells Departaments on no existeixi Comitè Departamental del Partit, els Comitès Departamentals o Delegacions tindran al seu càrrec la institució d' Ajut Català amb idèntiques atribucions a les Seccions departamentals d' Ajut.

Art. 4 - Tenint en compte allò previst en l'apartat (d de l'article 8 de l'Estructuració Orgànica del Partit, referent a la recaptació de cabals per a l'obra d' Ajut, les Comissions departamentals recabaran dels seus respectius Comitès la contribució d'un tant per cent de les quotes dels afiliats, per a portar a cap la seva obra de solidaritat, com així mateix gestionaran l'obtenció d'aportacions voluntàries dels inscrits del Departament, i donatius de persones afectes.

En els Departaments on no existeixin Comissions d' Ajut, seran els Comitès Locals o Delegacions que afectaran un tant per cent de les quotes que recaptin a l'obra d' Ajut. El Secretariat Permanent destinarà un tant per cent de les quotes d'inscrits isolats que recapti, que posarà a disposició del Secretari d' Ajut.

Art. 5 - El Secretari d'Ajut del Consell Directiu actuarà com a Organisme central i coordinador de les activitats de totes les Seccions d'Ajut Català existents. Als efectes de la recaptació de mitjans econòmics serà el que s'adreçarà a tots els organismes i Comitès existents a França i a Amèrica, tals com: Comité Intergovernamental, Creu Roja Espanyola, Servei Social als Emigrants, etc., i especialment a les organitzacions catalanes d'Amèrica - Comunitats catalanes, Casals catalans, etc. - invitant-los a aportar el seu esforç per a ajudar als catalans refugiats a França pel conducte que creguin més convenient.

Els cabals o efectes que puguin ésser rebuts seran destinats a l'ajut dels casos que per les Seccions d'Ajut Català de les Departamentals i Delegacions li siguin indicats i que elles no puguin resoldre.

De no disposar de mitjans propis, el Secretariat d'Ajut del Consell Directiu establirà mesalment una llista de casos isolats que comunicarà a totes les Comissions d'Ajut existents per tal que cada una d'aquestes contribueixi amb una quantitat determinada.

Art. 6 - Totes les demandes deuran fer-se mitjantçant una fitxa degudament omplenada per la persona que sol·liciti l'ajut, que serà tramesa al Secretari d'Ajut del Consell Directiu, constatant-hi nom, cognom, localitat de residència i domicili, treball anterior i actual, membres que comprèn la família, recursos de que disposa i motius que l'obliguen a formular la demanda.

De l'autenticitat d'aquestes fitxes en respondran, amb el seu aval, la Seccio d'Ajut Departamental i el President del Comité respectiu.

.....

CENS DE MILITANTS NECESSITATS

Independentment de les demandes d'Ajut que s'assenyala en les Normes d'"Ajut Català", el Secretariat Permanent d'acord amb el Secretari d'Ajut del Consell Directiu, prega a totes les Seccions d'Ajut i als Comitès del Partit vulguin enviar una Fitxa dels militants més necessitats, especialment els mutilats, impossibilitats, vells i orfes.

Els Comitès rebran les fitxes ementades, les quals un cop omplenades, hauran d'anar avalades pels responsables de les Seccions d'Ajut i pel President del Comité respectiu.

o - o - o - o -

TRESORERIA . - Preguem a tots els Comitès que estiguin en descobreir amb la tresoreria del Partit, en concepte de quotes, carnets, paquets del diari, etc., que vulguin fer efectives el més aviat possible les corresponents quantitats.

FITXER DEL PARTIT . - El Secretariat Permanent prepara una llista de tots els militants residents a França que encara no han omplert el qüestionari polític destinat al Fitxer del Partit. Preguem a tots els Comitès que així que rebin aquesta llista amb les corresponents fulles, procurin fer-les omplir pels interessats i les retornin el més aviat possible.

PROPOSTES DE MILITANT

ALTA VIENA - Francesc Giralte Font, Fed. Barcelona-circums.

ARDECHE - Ildefons Martinez Hierro, Fed. Barcelona.

AUDE - Carme Gomez Mayor, Carme Mayor Trebal, Fed. Barna.; Magdalena Huix de Llado, Fed. Girona; Josep Oriola Viladot i Maria Caros de Cervera, Fed. Barna-circums.

GIRONDA - Miquel Cabanes Planes, Fed. Barna-circums.

HERAULT - Antoni Palomeres, Fed. Barna-circums.

LOIRE - Maria Roig Jerba, Fed. Barna-circums.

LOIRET - Antoni Guasch, Fed. Lleida.

INDRE - Ramona Solé Grau, Pepeta Viladrosa Solé i Dolens Cabero Girabets, Fed. Lleida.

PIRINEUS ORIENTALS - Joan Roget Piguillem, Fed. Barna.; Pere Dabau Temple, Fed. Girona; Josep Cristofol Rovira, Fed. Barna-circums.

TARN - Jaume Tebé de la Tajada, Fed. Lleida.

TARN I GARONA - Jaume Cabré Rotes, Rafael Solé Borràs i Antoni Solé Pujol, Fed. Tarragona; Ramon Marcilla Ferré i Melquiades Alvarez Garcia, Fed. Barcelona-circums.; Angel Massot Cabrera, Fed. Barcelona; Tomàs Guitart Gual, Fed. Lleida.

Perpinyà, 28 de desembre del 1946.

Sud-Est, Gers, Gironda i Pirineus Orientals que vulguin donar les instruccions oportunes a les seves Comissions Femenines per a que designin la seva delegada per a formar part de la "Comissio Central" de les Dones d' "Esquerra Republicana de Catalunya."

S'acordà publicar les normes per a constituir les Seccions d'"Ajut Català" del nostre Partit i establir un Cens d'aquells militants més necessitats; invàlids, mutilats, malalts, vells, orfes, etc., i finalment es resolgueren varis afers relacionats amb diversos departaments i altres d'ordre administratiu, quedant encarregat el Secretariat Permanent de la seva execucio.

- o - o -

DE LES RELACIONS DELS NOSTRES ORGANISMES. - Insistim prop de tots els Comitès Departamentals, Locals i Delegacions perquè mantinguin bones relacions amb tots els Partits i organitzacions de casa nostra a l'exili, i que sempre que siguin invitats a formar part d'organismes de conjunt i a prendre part a campanyes de caràcter politic, encara que sigui en el pla local, interessa que facin notar als proposants que la seva Direccio s'ha d'adreçar al Consell Directiu a França.

LES ADRECES DELS COMITÉS DEPARTAMENTALS. - A la proxima Circular es publicarà la llista dels Comitès Departamentals i les seves respectives adreces. Interessa que abans, aquells que l'hagin modificada o es proposin fer-ho, ho comuniquin dintre un plaç breu al Secretariat Permanent.

"VIDA DEL PARTIT". - La Direccio de "la humanitat" i el Consell Directiu a França es proposen accentuar cada dia més les activitats dels nostres organismes a la Seccio "Vida del Partit". Per tant, preguem a tots els Comitès que vulguin fer conèixer tots els actes que celebrin.

BAIXES O TRASLLATS. - Recordem que a tota modificacio de baixa d'un militant, els Comitès hauran d'acompanyar-hi els motius que l'han determinada i com l'argumenta l'interessat. Cada vegada que un dels nostres militants es traslladi de Departament, caldrà lliurar-li una lletra de presentacio per al Comité del lloc on vagi a residir, i aquest, a la vegada que acusarà rebut al Comité de procedència, en donarà compte al Secretariat Permanent.

LES COMISSIONS FEMENINES ! - Per tal de poguer donar realitat i eficàcia a la "Comissio Central" de les dones d' E. R. de C. interessa que els Comitès que encara no ho han fet, constitueixin la Comissio Departamental respectiva.

- x - x - x -